

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΙΘ.

Περί Θεοδοῦτα τῆ Βυζαντίας, Ἀρτεμῆ, ἢ Πραξίας τῶν
Αἰρετικῶν.

I.

Θεόδοτος
αἰρετικός.

Θεόδοτος ὁ Βυζάντιος σκυτοτόμος, ἦτοι παπυτζῆς τὴν τέχνην, πολυ-
μαθῆς δὲ κατὰ τὸν λόγον, ὃς ἀρνέμενος τὸν Χριστὸν, εἰς τὸν καιρὸν
τῆ διωγμῆ, ἢ ὀνειδιθεὶς ἀπὸ πολλῶν ἐντροπή, ἢ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν πατ-
ρίδα τα, ἢ ὑπήγεν εἰς Ρώμην, ὅπε γνωρίζομενος ἀπὸ ἐνα τινὰ, ἢ ὀνειδι-
ζόμενος πάλιν, ἐπενόησε διὰ κακὴν ἀπολογίαν τὸ νέον δόγμα λέγων,
ἐγὼ δὲν ἠγήθην Θεόν, ἀλλ' ἄνθρωπον, ἢ ἐρωτώμενος τίνα ἄνθρωπον ἠγ-
νήθην, ἀπεκρίθη Χριστὸν ἠγησάμην· δογματίζων τὸν Χριστὸν δι' ἄνθρωπον
ψιλόν, γεννηθέντα ἐκ σπέρματος σαρκὸς, ἢ διαφέροντα ἀπὸ τῶν ἄλλων
ἀνθρώπων μόνον κατὰ τὴν δικαιοσύνην· ἐξ αὐτῆ ὀνομάσθησαν οἱ Θεοδοτι-
νοί (α).

Αἰρησις
αὐτῆ.

Ἀρτέμων,
ἢ Ἀρτε-
μῆς αἰρετι-
κός.

Πραξίας
αἰρετικός.

Αἰρησις αὐ-
τῆ.

§. 2. Τὴν αὐτὴν αἴρεσιν ἐκήρυξε, ἢ ὁ Ἀρτέμων, ἢ Ἀρτεμῆς ὅθεν
ἀπόβλητοι γινόμενοι τῆς Ἐκκλησίας ἢ οἱ δύο, ἀφορισμῶ καθυπεβλήθησαν
ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ρώμης Βίκτωρα, ὡς ἀναγινίσκεται.

§. 3. Οἱ δὲ Πραξίας τελευταῖον δὲν ὁμολογῶσε νὰ εἶναι τρεῖς τὰ
τῆς Θεότητος πρόσωπα, πραγματικῶς ἀπ' ἄλλήλων διακρινόμενα, ἀλλ'
ἐν μόνον τριτῶς ὀνομαζόμενον, πότε Πατὴρ μὲ ἄλλον λόγον, πότε Υἱὸς με
ἄλλην σχέσιν, ἢ πότε Πνεῦμα ἅγιον, καθ' ἕτερον λόγον· ὅτος κατὰ τὸν
Τερτυλιανόν. ἔλεγε πῶς ὁ Πατὴρ ἐκατέβη εἰς τὴν παρθένον Μαρίαν, ἢ ὁ
γεννηθεὶς ἔπαθε, ἢ τελευταῖον αὐτὸς νὰ εἶναι ὁ Γηθῆς Χριστός, ἢ κατὰ
τὸν Τερτυλιανόν, τὸν παντοδύναμον Θεόν; ἢ Πατέρα, εἶναι τὸν Γηθῆν Χρι-
στὸν,

ληθῆ Θεόν, ἀλλ' ἀπὸ καταφρόνησιν, ἢ γλευασμὸν, ἀπεκρίθη αὐτῷ· ἂν γίγης ἄξιος,
θίλει τὸ μάθη. Οἰρημθεὶς ὁ Ἡγεμὼν διὰ τοιαύτην ἀπόκρισιν, ἐπέταξε νὰ κατατρε-
κιδῆ τὸ σῶμα τα· τότε ὤρησαν πάντες οἱ περιεσῶτες, τῆ Ἡγεμόνος ὑπηρεταί, ἢ
παντοίοις τρόποις τὸν ἱερὸν ἄδρα ἔτυπον, νομίσαντες νὰ ἐπιδιχῶσι τὴν πρὸς τὸν Ἡγε-
μόνα, ἢ Θεὸς αὐτῶν προπέτειαν, τὰς ὁποῖας Θεὸς, ὁ σεβάσμιος γέρον καταφρόνει
Τέλος μὴ δυνάμενοι πλέον αὐτοὶ οἱ ἀνόσιοι, νὰ νικήσωσι τὴν σαρρότητα τῆ ἀνδρῶς μὴ
τὰς πληγὰς, τὸν ἔββησαν εἰς σκοτεινοτάτην φυλακὴν, ὅπε μετὰ δύο ἡμέρας, παρέδα-
κε τὸ Πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεῶ· ἴδε τὰς Μαγδεμβ. Ἐκδοτικῆς τόμ. Α. Ἐκδοτικῆς
τατ. Γ.

(α) Τὰς τοιαύτας ὁ Ἐπιφάνιος καλεῖ ἁλόγους, ὅτι δὲν ἐπίσειον τὸν Λόγον· ἀπὸ
αὐτῶν τὰς αἰρετικὰς ἐξήλθον ἢ οἱ Μελχισεδεκιταί, οἵτινες ἔλεγον πῶς ὁ Μελχισεδεκ
ἦν ἀνώτερος τῆ Χριστῆ, ὡς ἰσχυρῶς ἀνωτέρα Οὐρανίου.